

poljublajo devojkam žarna lica.
A on kot črni rob se tukaj plazi,
požira prah in pije znoj in solze,
poljublja kamen rezani in pesek.

A čuj, priplaval od nekod je tam
klavirja zvok kipeči in mameči!
Kako zvené te melodije jasne,
kako akordi trepetajo burni!
Privzdignil le za hip je motno glavo,
za hip le vzplavala v srce mu radost
in burna sreča in omama sladka.
Le hip — in spet v srce je legla žalost,
in v glavi se rodile bolne želje:
Da v krsti črni sanjal bi nevzdrumno,
pod hladno grudo in v pokoju svetem,
pozabil trud in solze — in ne nosil
bi križev več ko enega na grobu . . .

Demeter.

Ladja mi po temnem morju plava . . .

Ladja mi po temnem morju plava,
plava, plava v nedosežne dalje —
a ob bregu jaz stojim in zrem
ladjo, ki mi jo odnesel val je.

Vse te moje nekedanje nade,
ki sem hranil jih na dnu srca,
zapustile svoje so pristane,
kam so šle — ne vem, ne vem, Bog zna.

Zapustile svoje so pristane
kam so šle — ne vem, ne vem, Bog zna . . .
Ladja mi po temnem morju plava,
plava ž njo sto mojih nad, želja . . .

B. Baebler.

